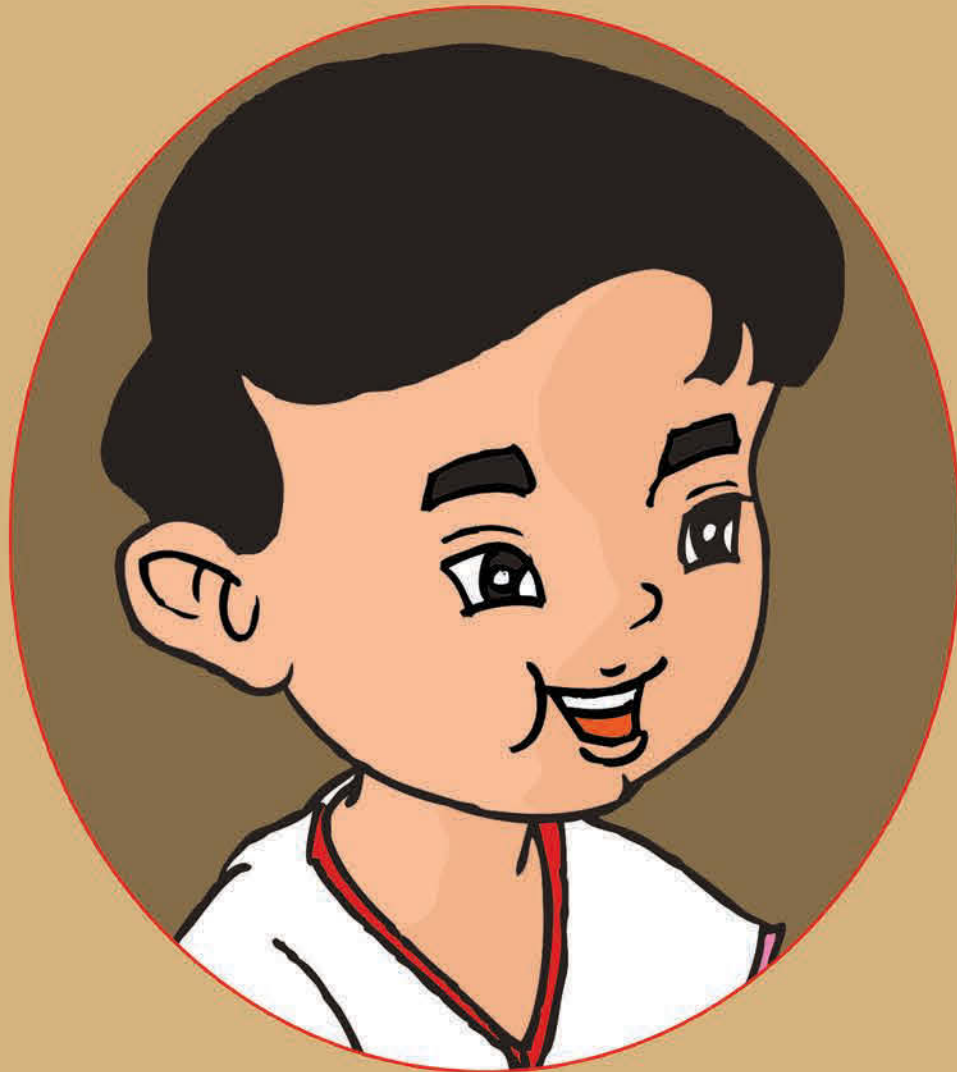

Aī dō pǐmaōprǎ

အိုက်နိုင့်အဘွားအို

Lăniharu dǒ dǒnphao ladǒn akaǔ
Aī dǒ amaǒ aò thanû.
Maǒ mè uraǒ khwairǒ Aī dǒ bā
thá Aī myǎnmǎ.

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ရွာငယ်လေးတစ်ရွာတွင် အိုက်တို့
သားအမိနှစ်ဦး ရှိသတဲ့ကွယ်။ မိခင်က အိုက်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းက
ဂရုတစိုက်ပြုစုပျိုးထောင်ပြီး သိပ်ကိုချစ်ရှာတယ်။

Beĩ Aĩ dauhtan hǎ””khĩmaǒ, prǎ
dau hǒ, kanaĩ khi bā uraǒ khwai
raòanǎn dò bāmatama bèyaatai.

အိုက်တစ်ယောက် အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ

“အမေတော်တော်အိုနေပြီပဲ၊ ဒီတစ်ခါ ငါအမေ့ကိုပြန်လုပ်ကျွေးဖို့

အချိန်တန်ပြီ” လို့ ဆိုတယ်။

Ūkhaucǎ anǎn htu amaǒ dò aswaǐ
kwan tama dǒ kǎnyû bánu bè.

ဒီလို့နဲ့ အမေ့ကိုခွင့်တောင်းပြီး ဟိုး အဝေးတစ်နေရာကို
အလုပ်ရှာဖို့ ခရီးထွက်သွားပါတော့တယ်။

Htansòn caokhǒn lamahtaũ lama
dòlaitaũdǒkhlailònghǎatalũdauacǎ
anǎn aòhailũ dò mikhlaũ bǎnubè.

တောအထပ်ထပ် တောင်အသွယ်သွယ်ကိုဖြတ်ပြီး
လမ်းခုလပ်တစ်နေရာရောက်တော့ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်မှာ
အနားယူရင်း အိပ်ပျော်သွားလေတယ်။

Dỗtámimản kaur maỏ aỏtản dỏ
hyủn lapra sảdau preỉ nu.

အိပ်မက်ထဲမှာ တစ်ဦးတည်း အိမ်မှာကျန်ခဲ့တဲ့အမေက
တော်တော်နေမကောင်းဖြစ်တာကို မြင်မက်လေတယ်။

Beĩ khyàò htanhǎ “Ò khĩmaǒ
sǎywǎn danèhǎn , khĩcǒraǒ bwait
aǒ anǎn nǎ, maǒ mè uraǒ khwairaò
thayǎn khi nè , ǔkhaucǎ khi ba cein
uraǒ khwairaǒ blan khĩmaǒya,”

Ai tai dò ceinblan dǒ hyûn.

အိမ်မက်ကနိုးလာတော့ အိုက်က “ဟား ငါ့အမေတကယ်နေမကောင်းတာ
ဖြစ်နိုင်တယ်။ ငါ့အမေကို တစ်ယောက်တည်းတော့မထားခဲ့
သင့်ဘူးကွာ။ အမေက ငါ့ကိုအမြဲပြုစုခဲ့တာ၊ ဒီအတွက် ငါကအမေနားမှာ

၁၁ အမြဲပြုစုပေးဖို့သင့်တယ်” ဆိုပြီး အိမ်ကိုပြန်လာသတဲ့ကွယ်။

Dǒ ceinkhlailòn dǒ cǎnkaò lamañ
ti hǎ Āi nahyǔ “ǖ..ǖ..” .pracoñ
acǎ cein u dǒ cǎnkaǔ.

အပြန်လမ်းတစ်နေရာရှိ တဲအိုတစ်လုံးအနီးဖြတ်လျှောက်သွားစဉ်
တဲထဲကနေ - အူး အူး- ဆိုတဲ့ ညည်းသံကိုကြားရလို့
အိုက်က တဲထဲသို့ဝင်ကြည့်လိုက်တယ်။

Beĩ mǎn cǎn khǎdǎn hǎ úlaǒ
preĩ maǒprǎ maĩphlonkhû lapra
tasǎhtan dò aòmĩ taǒ dǒ cǎnkaũ
nu.

တဲတံခါးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အိုမင်းနေပြီး မျက်စိတောင်
မမြင်တော့တဲ့ အမေအိုတစ်ဦး အိပ်ရာထဲတွင် လဲလျောင်းပြီး
အဖျားတက်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

Pimaōpră nahyūn Aī aucein
dōcăn kaŭ acă “Ō maōphaokhaŭ
yă,maōaōpaō na pŭdaō nè,maō
bayôn_ dō nacōcein blanně,”
,acudeinhwa dau dō cyan cein Aī
cudein dōtai.

အမေအိုကလည်း အိုက်ဝင်လာသည့်အသံကို ကြားကြားချင်းတွင်ပင်
“သားလေးရယ်၊ အမေ့သားမဟုတ်လား။ အမေက သားကို
နေ့တိုင်းမျှော်နေတာ။ သားပြန်ရောပြန်လာပျဲမလားလို့ စိတ်ပူနေတာ”

၁၇ ဆိုပြီး အိုက်ရဲ့လက်ကို လှမ်းဆုတ်ကိုင်လိုက်တယ်။

Ai cică p̣imōāpră cwaī amaō
lapra akhaucă uraō kwaī raō
maōpră ūpra taū tasăhaī preinu.

အိုက်ကလည်း မိခင်ချင်းကိုယ်ချင်းစာပြီး သနားတဲ့စိတ်နဲ့ အမေအို
ပြန်လည်နေကောင်းလာတဲ့အထိ အနားမှာ ပြုစုပေးခဲ့ပြီး
အမေအိုနေကောင်းမှ အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ကယန်း အမျိုးသားစာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုကော်မတီမှ ရေးသားပြုစုသည်။

